Ξεκόλλα, μην είσαι κολλημένος! (Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 7 Δεκεμβρίου, 2023

Τὸ πρῶτο ποὺ θὰ ἀκούσεις, ὅταν εἶσαι **σταθερὸς καὶ ἀταλάντευτος στὶς ἀρχές σου**, εἶναι πώς… εἶσαι κολλημένος! Κι ἂν ἀπ’ τὸν διάλογο ποὺ θὰ γίνει ἀντιληφθοῦν πὼς δὲν μποροῦν νὰ σὲ πείσουν νὰ ἀκολουθήσεις τὶς δικές τους ἀτραπούς, δὲν ὑπάρχει περίπτωση νὰ μὴ ἀκούσεις τὸ «ξεκόλλα»! Ἀξίζει νὰ τὸ δοῦμε…

* * *

Κατ’ ἀρχὰς εἶναι μεγάλο προτέρημα καὶ εὐλογία ἀπ’ τὸν Θεό, τὸ νὰ ἔχει κανεὶς ἀρχές, ἀξίες, ἰδανικά, ὁράματα, σκοπούς, καὶ στόχους, ἰδιαίτερα στὴν τόσο ἰσοπεδωτικὴ ἐποχή μας. Ἂν κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο πάσχουν σήμερα πολλοὶ νέοι, εἶναι αὐτὰ ἀκριβῶς! Ὁ νέος δὲ ποὺ διακατέχεται ἀπὸ αὐτά, ἀσφαλῶς γνωρίζει τί θέλει, ποῦ βρίσκεται καὶ ποῦ θέλει νὰ φθάσει.

Καὶ κάτι ἀκόμη γνωρίζει. Πὼς γιὰ νὰ εἶναι συνεπὴς μὲ τὶς ἀρχές του καὶ προκειμένου νὰ ἐπιτύχει τὰ ὁράματα καὶ τοὺς σκοπούς του, πρέπει ἀσφαλῶς νὰ ἔχει ὅρια καὶ φραγμούς. **Νὰ εἶναι σταθερός**, ὅπως ἡ πυξίδα ποὺ δείχνει πάντοτε τὸν βορρᾶ σὲ ὅλες τὶς συνθῆκες, ἀκόμη καὶ στὶς μεγαλύτερες καταιγίδες καὶ στὶς φουρτοῦνες, γι’ αὐτὸ καὶ ὁδηγεῖ τὸ πλοῖο στὸν προορισμό του, στὸ ποθητὸ λιμάνι ποὺ προγραμμάτισε πρὶν ξεκινήσει. Ἀλλιῶς τὸ πλοῖο πουθενὰ δὲν θὰ φθάσει καὶ θὰ χαθεῖ στὰ πέλαγα τοῦ βίου!

Γνωρίζει ἀκόμη πὼς δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι σὰν τὸν ἀνεμόμυλο ποὺ γυρίζει πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, χωρὶς καμμιὰ σταθερότητα στὶς κινήσεις του, ἀλλὰ κινεῖται στὴν κατεύθυνση ποὺ θέλει ὁ ἄνεμος, ἂν κινεῖται, ὅσο κινεῖται κι ὅπως θέλει αὐτὸς νὰ κινεῖται! Γι’ αὐτὸ καὶ ὁ ἀνεμόμυλος δὲν εἶναι γιὰ ταξίδια!!

Κι ὅπως τὸ πλοῖο εἶναι ἀδύνατο νὰ πορεύεται χωρὶς πυξίδα καὶ σύμφωνα μὲ τὶς κινήσεις τῶν κυμάτων, πόσο μᾶλλον ἂν τὸ κατεύθυνε κι ἕνας ἀνεμόμυλος, ἔτσι δὲν μπορεῖ νὰ γίνει καὶ μ’ ἕνα νέο, ποὺ ἔχει σαφῆ προορισμό.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀναβάτης ἑνὸς ἀλόγου, ὁ ἱππέας, τί κάνει; Δὲν πηγαίνει ἐκεῖ ὅπου θέλει τὸ ἄλογο, ἀλλὰ ὅπου θέλει αὐτός. Καὶ δὲν κατευθύνει μόνο τὸ ἄλογο, ἀλλὰ καὶ καθορίζει ἀκόμη καὶ τὸ πῶς θὰ πηγαίνει.

Ἆραγε καὶ τὸ τραῖνο τί μπορεῖ νὰ κατορθώσει, ὥς ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσει, ἂν ξεφύγει ἀπ’ τὶς ράγες του; Ἂς τὸ σκεφτοῦμε!

* * *

Εἶναι μεγάλη ἀρετή, λοιπόν, τὸ νὰ εἶναι κανεὶς σταθερὸς καὶ **συνεπὴς στὶς ἀρχὲς καὶ τὶς ἀξίες του**. Εἶναι σαφῶς αὐτὸ ποὺ τὸν διακρίνει. Ἀναμφισβήτητα εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς ἐπιτυχίας του. Καὶ δὲν γίνεται νὰ μὴ ἐπιτύχει ἕνας τέτοιος νέος.

Ἐξυπακούεται ὅτι αὐτὴ ἡ σταθερότητα καὶ τὸ ἀταλάντευτο στὶς ἀρχές μας, προέρχεται ἀπ’ τὸ γεγονὸς ὅτι πράγματι εἶναι αὐτὲς ποὺ πρέπει, αὐτὲς γιὰ τὶς ὁποῖες ἀξίζει νὰ μάχεται κανεὶς καὶ νὰ τὰ δίνει ὅλα, μὰ γιὰ ὅλα στὴ ζωή. Πῶς αὐτὲς εἶναι πράγματι ἡ ἀλήθεια καὶ μόνο ἡ ἀλήθεια. Καὶ τέτοιες δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλες ἀπ’ τὶς **ἀρχὲς καὶ τὶς ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου**. Ἀλλιῶς, **ἂν δηλαδὴ ὑπερασπίζεται μὲ ἐμμονὴ ἀναλήθειες, ἀπαξίες καὶ τὸ ψέμα, πρόκειται σαφῶς γιὰ πλάνη** . Μιλᾶμε τότε γιὰ ξεροκεφαλιά! Γιὰ ἐγωισμὸ ἀπύθμενο! Καὶ γιὰ τυφλὸ φανατισμό!

Τόσοι μάρτυρες καὶ ἀγωνιστὲς τῆς Πίστης ἀνὰ τοὺς αἰῶνες, τί ἔκαναν; Ἔμειναν σταθεροὶ καὶ ἀμετακίνητοι στὴν Ἀλήθειά της, στὰ ἰδανικά της, στοὺς κανόνες της. Δὲν κάμφθηκαν σὲ τίποτα, δὲν ἔκαναν οὔτε ἕνα βῆμα πίσω, δὲν διαπραγματεύτηκαν τὴν πίστη τους. Κι ἂν ἔκαναν διάλογο μὲ τοὺς σκληροὺς εἰδωλολάτρες τυράννους, ἦταν γιὰ νὰ τοὺς πείσουν πὼς αὐτοὶ βρίσκονταν σὲ λάθος δρόμο καὶ μάχονταν γιὰ τὸ ψέμα. Πόσοι ἀπ’ αὐτοὺς τοὺς ἁγίους δὲν ἦταν νέοι! Γι’ αὐτὸ καὶ τοὺς νίκησαν, ἂν καὶ ἦταν ἄοπλοι καὶ γυμνοί! Ἡ νίκη τους ὀφειλόταν καθαρὰ στὴν ἀταλάντευτη στάση τους, μία στάση ποὺ τὴν ἐνέπνεε καὶ τὴν ἐνίσχυε ἡ Ἀλήθεια, στὴν ὁποία μὲ πάθος πίστευαν.

Ἐξάλλου, ἔτσι θέλει ὁ Χριστὸς νὰ εἴμαστε ὅλοι οἱ πιστοί Του. Κι αὐτοὺς ἀκριβῶς ἐνισχύει μὲ τὴ χάρη Του, αὐτοὺς καὶ ποικιλοτρόπως στεφανώνει.

* * *

Ἆραγε αὐτοὶ ποὺ μᾶς ἀποκαλοῦν «κολλημένους», **ποιοὶ εἶναι καὶ σὲ τί ἀκριβῶς πιστεύουν;** Αὐτὸ πρέπει πάρα πολὺ νὰ μᾶς προβληματίσει, προκειμένου νὰ πάρουμε καὶ τὶς ἀποφάσεις ποὺ πρέπει. Γιατί ἂν κι αὐτοὶ πιστεύουν στὴν Ἀλήθεια, ἂν πράγματι τὴν ἔχουν ἐνστερνισθεῖ καὶ θέλουν νὰ τὴν ἀκολουθοῦν πιστά, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ λένε τέτοια λόγια. Ἄρα πρόκειται γιὰ τοὺς ἄλλους…

Ποιούς; Εἴτε αὐτοὺς ποὺ δὲν πιστεύουν σὲ τίποτα, αὐτοὺς ποὺ εἶναι – ὅπως λέμε – «χῦμα στὸ κῦμα», ὁπότε εἶναι ἢ μὲ τούτη τὴν κατάσταση ἢ μὲ τὴν ἄλλη ἀνάλογα μὲ τὴν μόδα καὶ τὸ περιβάλλον ποὺ βρίσκονται, εἴτε αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν σὲ διάφορα «πράγματα» ποὺ ὀφθαλμοφανῶς δὲν εἶναι ἀληθινὰ ἢ ἔστω κατέχουν μέρος τῆς

ἀλήθειας, ποτὲ ὅμως ὅλη τὴν ἀλήθεια. Τὴν ἀλήθεια ποὺ σῴζει.

Γιὰ τοὺς πρώτους τί νὰ πεῖ κανείς; Πόσο μπορεῖ νὰ τοὺς ὑπολογίζει; Ὁπότε καὶ γιατί νὰ προβληματίζεται κανεὶς γιὰ ὅ,τι λένε; Δὲν ἀξίζει τὸν κόπο!

Γιὰ τοὺς ἄλλους, τοῦτο ἔχουμε νὰ ποῦμε. Πὼς αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο μᾶς κατηγοροῦν, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς μάχονται. Αὐτοὶ κι ἂν εἶναι «κολλημένοι»! Κι ἐπειδὴ εἶναι τόσο κολλημένοι μὲ τὰ ὅποια «πιστεύω» τους, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς ἀποδίδουν αὐτὸ τὸν χαρακτηρισμό. Εἶναι ὁ χαρακτηρισμὸς ποὺ τοὺς διακρίνει!

Γιὰ παράδειγμα, κάποιος δὲν εἶναι ἁπλὰ φίλαθλος ἢ ἔστω ποδοσφαιρόφιλος, ἀλλὰ φανατικὸς ὀπαδὸς κάποιας ὁμάδας. Χάνει, κερδίζει αὐτὴ ἡ ὁμάδα, αὐτὸς εἶναι σὰν στρείδι κολλημένος σ' αὐτήν! Τὴν ἀκολουθεῖ, ὅπου κι ἂν πηγαίνει. Δὲν χάνει κανένα της παιχνίδι. Τὰ ροῦχα του, τὸ δωμάτιό του, τὰ πράγματά του εἶναι ὅλα σφραγισμένα μὲ τὰ σήματα καὶ τὰ χρώματά της. Αὐτὴν συνέχεια σκέπτεται, αὐτὴν συνέχεια ὑπερασπίζεται, γι' αὐτὴν συνέχεια μάχεται καὶ ἀγωνιᾶ. Τί ... κόλλημα!

Τὸ ἴδιο μποροῦμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὰ μουσικὰ ἀκούσματα, τὶς διασκεδαστικὲς προτιμήσεις, τὶς πολιτικὲς πεποιθήσεις κ.λπ.

Ὅλοι τοῦτοι εἶναι ἐπόμενο νὰ ἐνοχλοῦνται ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἀκολουθοῦμε! Ὁπότε οἱ λοιδορίες τους δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἔπαινος γιά μᾶς...

* * *

Ἔ, λοιπόν, καλοί μου φίλοι, σᾶς στὸ λέω καθαρά. **Ἂν πραγματικὰ εἶμαι κολλημένος στὶς ἀρχὲς καὶ τὶς ἀξίες τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι πολὺ μεγάλη χαρὰ καὶ τιμή μου αὐτό!** Κι ἂν στὸν χείμαρρο τοῦ κακοῦ ποὺ τρέχει τρελλᾶ τὸν κατήφορο εἶμαι σὰν τὸν βράχο κολλημένος καὶ δὲν παρασύρομαι, ὅπως οἱ μικρὲς πέτρες, τὰ ξύλα, τὰ σκουπίδια καὶ ἡ ἄμμος κι ἐπιπλέον τοῦ εἶμαι καὶ ἐμπόδιο στὸν δρόμο του, εὐχαριστῶ καὶ δοξάζω τὸν Θεὸ γι' αὐτό. Κι εὐχηθεῖτε νὰ εἶμαι ἔτσι πάντα! Τὸ ἴδιο εὔχομαι κι ἐγὼ γιὰ σᾶς...

(Πηγή: Εφημερίδα "Ορθόδοξος Τύπος")